

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.VII.45.085/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Magyarfalvi Katalin a tanács elnöke

Dr. Cséffán József előadó bíró

Dr. Varga Zs. András bíró

Dr. Szilas Judit bíró

Dr. Varga Eszter bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

Felperes képviselője: Dr. Kocsis Ferenc ügyvéd
(felperesi képviselő címe)

Az alperes: ... Vármegyei Rendőr-főkapitányság
(alperes címe)

Alperes képviselője: Dr. Székely György kamarai jogtanácsos

A per tárgya: kártérítési felelősséggel kapcsolatos közszolgálati jogvita

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az első fokon eljáró bíróság neve: Győri Törvényszék

Az elsőfokú határozat száma: 5.K.700.647/2023/12.

A másodfokon eljáró bíróság neve: Fővárosi Ítéltábla

A felülvizsgálni kért jogerős határozat száma: 2.Kf.700.152/2024/5.

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperessel hivatásos állományú szolgálati jogviszonyban álló felperes 2022. január 28. napján a ...1 forgalmi rendszámú Audi A3 típusú szolgálati gépjárművel látott el szolgálatot, amelynek során észlelte, hogy a vele azonos irányban és forgalmi sávban közlekedő másik gépjármű a kereszteződésben a forgalomirányításra szolgáló fényjelző készülék tilos jelzése ellenére áthaladt. A közlekedési szabálytalanság miatt intézkedést kívánt kezdeményezni a gépjármű vezetőjével szemben, ezért a gépjárművet követte és bekapcsolta a megkülönböztető fényjelzést, majd behajtott a kereszteződésbe a forgalomirányító fényjelző készülék piros jelzésén át, amelynek során a jármű jobb oldali első részével összeütközött a jobbról, a szabad jelzésre áthaladó ...2 forgalmi rendszámú Audi A3 típusú személygépkocsi első részével. A közlekedési baleset során a szolgálati gépjárműben 3.106.200 forint kár keletkezett.

[2] A felperessel szemben az alperes a közúti közlekedés szabályairól szóló 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 9. § (4) bekezdés d) pontja, valamint a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény 219. § (2) bekezdése megsértésére hivatkozva fegyelmi eljárást folytatott le, amelynek eredményeként feddés fenytéssel sújtotta. A felperessel szemben az alperes kártérítési eljárást is kezdeményezett, a felperes az eljárás során a károkozásért fennálló felelősségét nem ismerte el arra hivatkozva, hogy a megkülönböztető hangjelzés bekapcsolására szolgáló kezelőpanel leesése akadályozta meg abban, hogy a hangjelzést is bekapcsolja. A kártérítési eljárás eredményeként a ...3 Rendőrkapitányság vezetője a 08040-124/3-10/2022.Ka. számú határozatával megállapította, hogy a felperes a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 229. § (1) és (3) bekezdése alapján gondatlanságból okozott anyagi kárért kártérítési felelősséggel tartozik, melynek mértéke az egy havi alapilletményének 50 %-a, 280.600 forint.

[3] A felperesnek a kártérítési határozattal szemben előterjesztett szolgálati panaszát a ... Vármegyei Rendőr-főkapitányság vezetője a 08000-124/7-3/2023.Ka. számú határozatával elutasította. A határozat indokolásában foglaltak szerint a felperes a KRESZ 49. § (2) bekezdése és (2a) bekezdése szerint csak a megkülönböztető hang- és fényjelzés együttes használata mellett hajthatott volna be piros jelzés ellenére a kereszteződésbe elsőbbségadás nélkül. A megelőző eljárásban meghallgatott szemtanúk egybehangzó vallomása alapján a szolgálati autó fényjelző készülékének felkapcsolását követően következett be a baleset a kereszteződésben, a felperes gondatlan magatartása a baleset bekövetkeztével összefüggésben megállapítható volt.

[4] A felperes a keresetében kérte a szolgálati panaszt elutasító határozatnak – a kártérítési határozatra is kiterjedő – megváltoztatását, a kártérítés megfizetésére kötelezés mellőzését.

Az elsőfokú bíróság ítélete, a másodfokú bíróság jogerős ítélete

[5] Az elsőfokú bíróság a keresetet a Hszt. 228. § (1)-(3) bekezdésére, 229. § (1) bekezdésére, 236. § (1) bekezdés *c)* pontjára, 238. § (1) bekezdésére, 239. § (1)-(3) bekezdésére, 270. § (1) bekezdés *a)* pontjára, a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szervek és hivatásos állományú tagjainak kártérítési felelősségéről szóló 23/1997. (III. 19.) BM rendelet (a továbbiakban: BM rendelet) 11. § (1) bekezdésére, a KRESZ 49. § (2) és (2a) bekezdésére, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 78. § (1) bekezdésére, 79. § (2) bekezdés *a)* pontjára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 279. § (1) bekezdésére hivatkozva elutasította. Egyebek mellett megállapította, hogy a felperes csak akkor hajthatott volna be a szolgálati gépjárművével a kereszteződésbe a piros jelzés ellenére, ha a megkülönböztető fény- és hangjelzést együttesen használja és a magatartásával a közlekedés biztonságát nem veszélyezteti, továbbá meggyőződik arról, hogy a közlekedés többi résztvevője az akadálytalan továbbhaladást lehetővé tette számára. A hangjelzés bekapcsolására szolgáló konzol esetleges meghibásodása nem zárta ki a vétkességét, mert nem hajthatott volna be tilos jelzés ellenére az útkereszteződésbe, ha a megkülönböztető hangjelzést nem tudta bekapcsolni, és nem bizonyosodott meg arról, hogy a balesetben érintett másik gépjármű vezetője az akadálytalan továbbhaladást lehetővé tette. A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a CASCO biztosítás megkötésének az elmulasztásával az alperes nem tett eleget a kárenyhítési kötelezettségének.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, mert az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményeként rendelkezésre álló adatok egyenként és összességében értékelése alapján helytállóan állapította meg, hogy a felperes a Hszt. 228. § (3) bekezdése alapján, az alperes vétkes közrehatására, valamint kárenyhítési kötelezettségének elmaradására történt hivatkozással nem tudta kimenteni a károkozásért fennálló felelősségét. A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott a Hszt. 228. § (2) és (3) bekezdésének megsértésére, valamint arra, hogy az elsőfokú bíróság önmagában a fegyelmi eljárásban történt elmarasztalása alapján állapította meg kártérítési felelősségét. Az elsőfokú bíróság a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásra, az abban megállapított fegyelmi felelősségre csupán tényállási előzményként hivatkozott, döntését a kártérítési eljárásban meghallgatott tanúk vallomása, okirati bizonyítékok, valamint a peres felek nyilatkozatai alapján hozta meg, a bizonyítékok egyenkénti és összességében értékelése alapján foglalt állást a felperes kártérítési felelőssége kérdésében.

A felülvizsgálati kérelem

[7] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre kiterjedően történő hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását kérte akként, hogy a bíróság a keresetnek adjon helyt, állapítsa meg, hogy a kártérítés megfizetésére nem köteles. Arra hivatkozott, hogy az ítélet sérti a Kp. 2. § (1)-(2) bekezdéseit, 62. § (1) bekezdését, 77. § (1) bekezdését, 79. § (1) bekezdését, 115. § (1) bekezdését, 121. § (1) bekezdés *a)* pontját, a Hszt. 228. § (1) bekezdését. Egyidejűleg kérte a jogerős ítélet végrehajtásának a felfüggesztését a Kp. 54. § (1) bekezdésére hivatkozva.

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságának okaként a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pontjának *aa)* alpontját jelölte meg.

[9] A befogadhatóság körében felvetette azt a kérdést, hogy az alperes, illetve az eljáró bíróságok automatikusan elfogadhatják-e a fegyelmi eljárásban tett, a fegyelemi felelősségét elismerő vallomását a Hszt. 81. § (1) bekezdésében és 228. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésekre figyelemmel. Kifejtette, hogy a fegyelmi eljárásban elismerte ugyan a felelősségét, de a kártérítési eljárásban nyilatkozott arra, hogy a kár az eszköz (konzol) nem megfelelő működése miatt következett be, nem a szabálysértése miatt. Az alperes és az eljáró bíróságok csak a fegyelmi határozatot tekintették mindent eldöntő bizonyítéknak, nem vizsgálták érdemben a kártérítés fogalmi elemeinek meglétét, ami a kártérítési felelősség alóli mentesülését eredményezte volna. A jogalkotó a fegyelmi és a kártérítési felelősségnek a Hszt. külön fejezeteiben történt szabályozásával a fentiekben kifejtett automatikus eljárást és jogalkalmazást kívánta megakadályozni.

A Kúria döntése és jogi indokai

[10] A felülvizsgálati kérelem elbírálására – az alábbiak szerint – nincs lehetőség.

[11] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A Kp. 118. § (1) bekezdés *b)* pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés miatt indokolt.

[13] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem – általánosságban – akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[14] A Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa jogegységi határozata indokolásában kifejtette, hogy amennyiben valamely elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, az alsóbb fokú bíróságok gyakorlata szétartó, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés

megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye fennáll, a Kúriának mint a jogegység letéteményesének a felülvizsgálati eljárás keretei között van lehetősége alkotmányos kötelessége teljesítésére, az egységes és következetes joggyakorlat megteremtésére. Ennek biztosítására szolgál a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjának első fordulata, amely a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelem befogadását {7/2023. Jogegységi határozat indokolás [29]}.

[15] A Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontjában meghatározott befogadhatósági ok azt teszi lehetővé, hogy a Kúria az alsóbb fokú bíróságok felett megfelelő kontrollt gyakorolhasson, és az egységes ítélkezés követelményének megtartása érdekében számukra – szükség szerint – irányt mutasson. A joggyakorlat egysége azt jelenti, hogy a bíróságok között nincs eltérés a tekintetben, hogy az egyes jogszabályokat miként kell értelmezni, azaz mi a jogi norma alapvető tartalma, illetve azt hogyan kell alkalmazni.

[16] A perbeli esetben az alperes a befogadás okát [a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontját] ugyan formálisan megjelölte, a befogadhatóság körében azonban nem mutatta be, hogy a jogerős ítéletben foglalt döntés kapcsán a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében konkrétan miért látja indokoltnak a felülvizsgálati kérelem befogadását. A rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatásának szükségességét önmagában nem alapozza meg, hogy a fél a jogerős ítéletben foglaltakkal nem ért egyet, azt jogszabálysértőnek tartja. Az alperes nem mutatta be, hogy a perben felmerült olyan vitás jogkérdés, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, illetve annak egysége – a bírósági jogértelmezéssel összefüggésben, annak hiányossága miatt – a támadott jogerős ítélet folytán sérült volna vagy a jogegység megbomlásának a veszélye fenyegetne. Ebben a körben nem tárt fel a bírói gyakorlat megváltoztatását, továbbfejlesztését, kúriai iránymutatást igénylő problémát sem.

[17] A felperes felülvizsgálati kérelmében iratellenesen állította, hogy az eljáró bíróságok kizárólag a fegyelmi felelősséget elismerő, a fegyelmi eljárásban tett nyilatkozatára alapították döntésüket, és az elismerésre figyelemmel „automatikusan” állapították meg kártérítési felelőssége törvényi feltételeinek fennállását. A peradatok, valamint kiemelten a másodfokú bíróság jogerős ítélete indokolásának [17]-[22] bekezdéseiben foglaltakra figyelemmel megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a felperessel szemben lefolytatott fegyelmi eljárásra, az abban megállapított fegyelmi felelősségre, a felperes fegyelmi felelősséget elismerő nyilatkozatára, csupán tényállási előzményként hivatkoztak, döntésüket a kártérítési eljárásban meghallgatott tanúk vallomása, okirati bizonyítékok, valamint a peres felek nyilatkozatai alapján hozták meg, a bizonyítékok egyenkénti és összességében értékelése, a kártérítési felelősség törvényi feltételei (Hszt. 228-229. §) részletesen vizsgálata alapján foglaltak állást a felperes kártérítési felelőssége tárgyában.

[18] A Kúria utal arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelme befogadását a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása érdekében kérte, felülvizsgálati kérelmében és a befogadhatóság körében azonban nem a jogegység hiányára, vagy a jogegység továbbfejlesztésének szükségességére, hanem a bizonyítás eredménye elsőfokú és a jogerős ítélet szerinti mérlegelésének, a bizonyítékokértékelésnek az ügy érdemére kiható hiányosságára hivatkozott és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja (az általa előadottak) elfogadását kérte. A felperes ezzel tartalmilag az ügy érdemére kiható eljárási szabályszegésre, a Kp. 118. § (1) bekezdés *a)* pont *ad)* alpontjára hivatkozott, a befogadhatóság körében a bizonyítékok mérlegelésével, a bizonyítékokértékeléssel kapcsolatban alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmét, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegést azonban nem jelölt meg, kérelmét nem indokolta, ebben a körben befogadási okot nem jelölt meg. A következetes kúriai gyakorlat szerint a befogadhatóság körében kell bemutatni, hogy az eljárási szabályszegés az ügy érdemére kihatással volt, az

eljárási szabályszegés ténybeli alapja valóban kétséget ébreszt a felülvizsgálni kért jogerős határozat helytállósága tekintetében oly mértékben, hogy az további érdemi vizsgálat nélkül ne legyen megítélhető (Kfv.II.38.030/2021/2., Kfv.II.38.102/2021/2., Kfv.IV.37.083/2023/2., Kfv.VII.45.137/2023/2., Kfv.VII.37.077/2024/2. stb.). Önmagában az a körülmény, hogy a fél nem ért egyet a bizonyítás eredményének jogerős ítélet szerinti mérlegelésével, és a bizonyítékok újraértékelésével lényegében saját álláspontja elfogadását kéri, a felülvizsgálati kérelem Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján történő befogadását sem alapozhatja meg.

[19] A fentiekben kifejtettekre figyelemmel a felülvizsgálati kérelemnek a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai alapján történő befogadására nincs törvényes lehetőség.

[20] A Kúria a felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálásának hiányában a felperes végrehajtás felfüggesztésére irányuló, annak tartalma alapján a Kp. 50. § (2) bekezdés a) pontja szerinti azonnali jogvédelem (halasztó hatály) iránti kérelme tárgyában történő határozathozatalt mellőzte [Kp. 119. § (2) bekezdés].

[21] Mivel a felülvizsgálati kérelem befogadásának feltételei nem állnak fenn, a Kúria a befogadást a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[22] *A felülvizsgálati kérelem a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai alapján nem fogadható be, ha a befogadási kérelemben foglaltak nem támasztják alá a rendkívüli jogorvoslat lefolytatásának szükségességét.*

Záró rész

[23] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

[24] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

Budapest, 2025. június 10.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Dr. Cséffán József s. k. előadó bíró, Dr. Varga Zs. András s. k. bíró, Dr. Szilas Judit s. k. bíró, Dr. Varga Eszter s. k. bíró